

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

15 -06- 2021

predano za poštu obično-prep. dne. 10.06. 2021.
POŠTA ZAGREB R 87889289 JMR
broj primjeraka 1 priloga -
taksirano KN POTPIS

Na poslovni broj :

(u 1 St-19/2015-896) diobni popis od 17.05.2021.

CV

**PRIGOVOR VJEROVNIKA
NA DIOBENI POPIS II. VIŠI ISPLATNI RED**
koji prileže rješenju Trgovačkog suda u Splitu br. 1.St-19/2015-896 od 17. svibnja 2021

Prigovor na diobni popis podnosi:

Vjerovnik stečajnog dužnika Krešimir Mitrović, adresa i OIB uz potpis

Stečajni dužnik:

KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju,

Kaštel-štafilić, Ivana Pavla II. 404, OIB: 47079015776

I/ O PRAVODOBNOSTI PRIGOVORA

O pravodobnosti mojeg prigovora, kojeg sam već poslao u sklopu žalbe, nisam dužan opširno (pravno) lamentirati. S aspekta ljudskih prava i recentnih odluka Europskog suda za ljudska prava: ovaj prigovor je pravodoban.

Obrazloženje

I.a. O (NEUREDNOJ) DOSTAVI DIOBENOG POPISA

Diobeni popis i Rješenje – Suglasnost na diobu 1 St-19/2015-896, od 17.05.2021, koje ga primjenjuje i u tom Diobenom popisu nalazi svoje temeljno pravno uporište za okončanje postupka namirenja svih vjerovnika stečajnog postupka, time i vjerovnika II. viši isplatnog reda, trgovački sud koji vodi stečaj, propustio mi je dostaviti na kućnu adresu poznatu sudu iz spisa, kao ni spomenuti akt koji se njime služi za podjelu „dobara“ strankama iz čl. 71. Stečajnog zakona. Umjesto toga, Diobeni popis na koji sud ostavlja rok za prigovor od 8 dana uz nerazjašnjeno pitanje i strankama nedostavljenog odgovora na pitanje dana „od kojeg se dana

računa početak roka za prigovor“, dostavljen je strankama isključivo putem e-oglasne ploče sudova, sustava Ministarstva pravosuđa i uprave. Pored toga, Diobeni popis i Rješenje koje se na njega naslanja sudski su doneseni bitno nakon proteka održavanja „završnog ročišta vjerovnika“ koje sukladno odredbi članka 193. stavak 1. određuje stečajni sudac nakon, a ne prethodno Diobi. Ovdje su očito značajno poremećeni procesni rokovi u odnosu na neosigurane vjerovnike, poglavito nezakonitim radnjama i neispravnostima poduzetim kroz stečaj koje su bitno oduljile kompletni stečajni postupak. Poput pr. unosa naknadne, prethodno pravomoćno poništene samostalne tražbine RH, Ministarstva financija, Porezne uprave u prosincu 2018.g., temeljem tzv. „uvjetne“ prijave tražbine iz lipnja 2015. god. kojoj su pak temelj bila sudska osiguranja visine cca 33 milijuna kuna za koja je sam taj vjerovnik – Ministarstvo financija RH – nedugo potom izjavio da su ostvarena protivno zakonskim odredbama, i svojevrijedno naložio općinskom sudu da ih briše prije pravomoćnosti rješenja o otvaranju stečajnog postupka.

Završno ročište vjerovnika u stečajnom postupku St-19/2015 je sukladno Stečajnom zakonu RH trebalo biti održano najkasnije u roku 18 mjeseci od izvještajnog ročišta. Kako je izvještajno ročište održano u listopadu 2015.g. onda je tzv. „završno ročište vjerovnika“, koje je propušteno prije donošenja zadnjeg rješenja „suglasnosti suda na diobu“ i završnog Diobenog popisa, trebalo biti održano do kraja travnja 2017.g. Od tog procesnog roka za održavanje „završnog ročišta vjerovnika“ iz čl. 193. SZ prošlo je 4 godine i 40 dana.

Nadležno pravosudno tijelo – Trgovački sud u Splitu propustio je već time za rok 4 godine i svoju službenu, zakonom propisanu dužnost iz članka 193. stavka 2. Stečajnog zakona da „Između objavljivanja poziva za ročište i njegova održavanja prođe rok od najmanje trideset dana, a najviše šezdeset dana.“

ostaje činjenično stanje da je Trgovački sud u Splitu strankama iz članka 71. SZ – vjerovnicima II. višeg isplatnog reda – u ovom pojedinačnom postupku grubo oduzeo njihovo pravo prigovora iz članka 193. stavka (1) točke 2. SZ, koji navodi da

„Prigodom davanja suglasnosti za završnu diobu stečajni sudac određuje završno ročište vjerovnika. Na tom ročištu se:

1. raspravlja o završnom računu stečajnoga upravitelja,
- 2. podnose prigovori na završni popis“**

Ili bitno kasni u odnosu na pružanje tog pravnog lijeka, za rok od najmanje 4 godine.

Dostavu Diobenog popisa samo putem e-oglasne ploče sudova, sa nejasno naznačenim i objašnjenim rokom za podnošenje prigovora, u stečajnom postupku u kojem je ostalo svega 24 vjerovnika koji nisu:

- odvjetnici ili pravne osobe zastupane od odvjetnika – koje također sud obavještava putem interne mreže dostupne samo odvjetnicima i sucima,

- usko povezani sa većinskim dioničarem, ili u bliskoj vezi sa stečajnim dužnikom kao njegovi bivši računovođe, revizori i članovi bivšeg Nadzornog odbora, dakle svi osobe iz čl. 136. Zakona

- društva u vlasništvu države (dakle vjerovnici koje se može obavijestiti i neposredno putem interne mreže sudova ili Ministarstva pravosuđa)

držim proizvoljnim postupanjem nadležnog suda i praksom koja nije etički ispravna, niti u duhu poštenog sudskog postupanja prema neosiguranim vjerovnicima koji nisu gore nabrojane vrste stranki. Smatram da je Diobeni popis i akt koji se na njega naslanja sud bio dužan dostaviti strankama i osobno, radi se o 24 pisma. Koliko je novaca potrošeno uzalud i protivno zakonskim odredbama u ovom stečaju, trošak print usluge i otpreme tih 24 preporučena pisma od najviše 50 eur u kunsjoj protuvrijednosti na dan slanja, Sud je mogao predujmiti iz ukupnih troškova ovog stečajnog postupka visine čak 7 milijuna kuna i više. Nema financijskog ni etičkog opravdanja što nisu na kućne adrese stranki dostavljeni i Diobeni popis i akt 1 St-19/2015-896, nama neosiguranim vjerovnicima koji nismo u bliskoj vezi sa stečajnim dužnikom, nismo odvjetnici po struci ili članovi odvjetničkih ureda, nismo ni javni bilježnici ni pravne osobe u vlasništvu države. U smislu presude Europskog suda za ljudska prava „Zavodnik protiv Slovenije“ koja je donesena istoga dana kada je pokrenut ovaj stečajni postupak, 21. svibnja 2015.g., ovakva praska dostavljanja tako važnog dokumenta kao što je završni Diobeni popis samo putem e-oglasne ploče sudova, dakle elektronička internetska dostava, sa propuštanjem osobne dostave na navedene 24 ili 25 neosigurane stranke koje nisu odvjetnici, ili pravne osobe RH, može se i treba smatrati ozbiljnom povredom ljudskog prava iz članka 6.1. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, donesene u Rimu godine 1950., dana 04. studenog. Koja za sobom zbog neozbiljno i netransparentno navedenog i objašnjenog roka za prigovor na taj isti Diobeni popis povlači automatizmom i povredu ljudskih prava neosiguranih vjerovnika iz članka 13.1. (Europske) Konvencije. Nerealno je očekivati da stranke, u strahu od propuštanja procesnih rokova, konstantno provjeravaju oglasnu ploču, posebno stranke koje su možda u proputovanju ili im je posao vezan za ozbiljan terenski rad, poput mogeg zanimanja – fotoreporter. Ili jednostavno nemaju pristup internetu jer žive u nekom manjem, izoliranom mjestu, selu i nisu uveli kućni priključak. Ovakva vrsta psihološkog pritiska suda na slabije stranke u postupku je očito neka vrst „sudskog mobbinga“ na neosigurane stranke. Ili se pak radi o nemaru suda za manje, neosigurane vjerovnike u postupku, koji nisu odvjetnici ili osobe u osobitom pravno-gospodarskom položaju spram stečajnog dužnika ili njegova većinskog dioničara – Republike Hrvatske.

I.b. O ROKU ZA PRIGOVOR

Stečajni sudac dao je u ovom konkretnom stečaju, dao slijedeći rok za prigovor na diobeni popis rješenjem suglasnosti za završnu diobu, koje je, valja ponoviti – dostavljeno na način bitno nesukladan recentnom tumačenju Europskog suda za ljudska prava o pravu stranki vjerovnika na osobnu dostavu takve vrste dokumenta i prvostupanjskog sudskog akta:

„II. Vjerovnici imaju pravo u roku od 8 dana podnijeti prigovor na diobeni popis ovom sudu.“

DOKAZ: Akt 1 St-19/2015-896, prije „Obrazloženja“, str. 1., točka II.

Šta kaže Stečajni zakon RH?

Zakon kaže ovako:

“Prigovori na diobni popis

Članak 190.

- (1) Kod djelomične diobe vjerovnici mogu stečajnom sucu podnijeti prigovor na popis u roku od osam dana nakon isteka roka iz članka 185. stavka 1. ovoga Zakona.”

Članak 185. stavak 1. Zakona kaže ovako:

“ (1) Stečajni vjerovnik koji je upućen na parnicu radi utvrđenja svoje osporene tražbine, mora u roku od petnaest dana od javne objave iz članka 184. ovoga Zakona podnijeti dokaz stečajnom upravitelju da je podnio tužbu radi utvrđenja te tražbine, odnosno da je preuzeo ranije pokrenutu parnicu.”

Ako je Diobni popis objavljen na e-oglasnoj ploči dana 17. svibnja 2021. godine, istek roka od 15 dana od dana 17. svibanj 2021. pada na: istek 01. svibnja 2021.

Rok od osam dana se dakle računa tako da rok počinje nakon isteka 1. lipnja 2021. i rok od osam dana počinje teći najranije od 2. lipnja 2021. godine, ili uvjetno od 03. lipnja 2021. ovisno o tumačenju sudaca odredbi parničnog postupka, sve rečeno sukladno odredbi članka 112. stavka 1. Zakona o parničnom postupku koji vidljivo kroz ovaj stečaj primjenjuju i Trgovački sud u Splitu i Visoki trgovački sud RH kontinuirano i neprekidno u odnosu na sve prigovore i žalbe stranki u posljednjih 12 mjeseci.

Odredba čl. 112. St. 1. Zakona o parničnom postupku navodi:

“ (1) Rokovi se računaju na dane, mjesece i godine. Ako je rok određen na dane, u rok se ne uračnava dan kad je dostava ili saopćenje obavljeno odnosno dan u koji pada događaj otkad treba računati trajanje roka, već se za početak roka uzima prvi idući dan.”

U smislu jednake primjene prava treba uzeti u obzir da je prvostupanjski sudu po stečajnom sucu Velimiru Vukoviću uvažio kao pravodobnu i žalbu stranki u slučaju “Tomaš v. Grad Kaštela”, koja je također predana sukladno odredbi članka 112. St.1. ZPP, vidljivo iz kronologije spisa. Ne bi baš bilo pošteno u smislu odredbi članka 14. stavka 1., čl. 18. St. 1. a posebno odredbe članka 29. St.1. Ustava RH i već spomenutog čl. 6.1. (Europske) Konvencije da isti Sud po istom stečajnom sucu ima dva različita kriterija za stranke za izračun procesnih rokova. A nije to dobro ni po ugled pravosudnog tijela, jer se stvara dojam “pristranosti”. U što u ovome slučaju sumnjam, prije bi rekao da se radi o pogrešci u računanju rokova i pravodobnosti uslijed naglog nastupa velike vrućine i sparine u Gradu Splitu i šire, kada govorimo o recentnoj kontradiktornoj odluci Trgovačkog suda u Splitu, po stečajnome sucu pojedincu iz akta 1 St-19/2015-909, koja u punom smisla predstavlja napad na odredbu članka 19. St. 1. Ustava. Što može biti signal oštećenim strankama obuhvaćenim tim aktom da potraže stručnjaka odvjetnika za ljudska prava po ovom nimalo nevažnom pitanju europske prakse povreda ljudskih prava na djelotvoran pravni lijek i pošteno suđenje.

A što se tiče ovog mojeg prigovora

PRIGOVOR JE PRAVODOBAN. POSLJEDNJI DAN ROKA ZA PRIGOVOR JE PREMA SVEMU OBRAZLOŽENOM I PREMA OBJAŠNJENJIMA SAMOG STEČAJNOG SUCA IZ 1 St-19/2015-909 DAN:

10. lipanj 2021.

Sve sukladno recentnoj praksi Trgovačkog suda u Splitu i VTS RH na polju poštivanja procesnih prava stranki, izračuna rokova za podnošenje prigovora i žalbi, u stečajnom postupku St-19/2015.

Zaključno mogu dodati i to da bi trgovački sudovi općenito trebali, dok donose odluke temeljene na proizvoljnim aktima ili njihovim bitnim dijelovima i proizvoljnim tumačenjima odredbi zakona na koje se pozivaju u tim aktima, imati u vidu i poštivati mišljenja i tumačenja Suda EU i Europskog suda za ljudska prava, temeljem odredbe članka 5. Zakona o sudovima Republike Hrvatske („NN“ 67/18).

PRIGOVOR VJEROVNICA

Kao stranka iz članka 70. St. 1. SZ, ovaj prigovor temeljim na kronologiji spisa, službenoj dokumentaciji spisa (i onoj koje u spisu nema, ili nije objavljena, a trebalo bi je biti), intervjuima bivših revizora i knjigovođa stečajnog dužnika od strane revizora teško oštećenih osnivača i članova stečajnog dužnika, stručnih mišljenja i nalaza stečajnih sudaca gđin. Paško Bačić i gđin. Velimir Vuković, periodičnim, urednim izvješćima stečajnog upravitelja gospodina Vedrana Šeparovića, opsežnoj dokumentaciji postupka koji je prethodio stečaju iz sustava javne objave Financijske agencije sa dijelovima ovjerenim i od Savjetodavnog vijeća Ministarstva financija RH, službenih očitovanja raznih javnih tijela, između ostalog i CERP i Ministarstva financija i druge stručne literature, sudačke prakse itd.

II U skladu sa odredbama Stečajnog zakona Republike Hrvatske, imajući u vidu i nađene povrede drugih zakona i propisa, podnosim prigovor na tražbine sljedećih vjerovnika II. višeg isplatnog reda što ih je 17. svibnja 2021. javnosti dao Trgovački sud u Splitu dokumentom naziva „DIOBENI POPIS“ :

1. Redni brojevi tražbina 20. i 51. – CERP i Ministarstvo financija, Porezna uprava, uvrštene pod redne brojeve 12. i 50. u Diobenom popisu
2. Redni broj tražbine 50 – Croatia osiguranje d.d., svrstana pod brojem 13 u Diobeni popis
3. Redni broj tražbine 52 – Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split, uvrštena pod brojem 61 u Diobeni popis
4. Redni broj tražbine 214 – HEP – Operator distributivnog sustava d.o.o. ELEKTRODALMACIJA SPLIT, pod rednim brojem 25 u Diobenom popisu
5. Redni broj tražbine 35 – Čisti konti d.o.o. , uvrštena pod brojem 17. u Diobeni popis

III Tražbine koje su predmet prigovora su diobenim popisom dane u ukupnoj novčanoj vrijednosti od najmanje 25.209.188,26 odnosno 81,34% ukupno dakle u bitnome kompletan II. viši isplatnog reda, s izuzećem tražbine vjerovnika pod rednim brojem 17 Diobenog popisa, „Čisti konti“ d.o.o, OIB: 68018364436, jer je nju potrebno ispitati više zbog nesukladnosti visine te tražbine što ju je vjerovnik *Čisti konti* prijavio tijekom postupka koji je prethodio stečaju, koji se zvao popularno PREDSTEČAJNA NAGODBA (dalje: PSN) i cijene tražbine iz diobenog

popisa, te nekih formalnih nedostataka s pozicije obavljenih intelektualnih poslova za dužnika KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju. , poglavito zbog činjenice da se za vjerovnika, kao bivšeg revizora, ne zna je li revidirao GFI 2014, pošto ti financijski izvještaji vidno nedostaju u sustavu javne objave FINA, a govori se o poslovnoj godini u kojoj su nastali uzroci stečaja

IV/ Vjerovnike zbog čijih tražbina sam prisiljen od strane suda uložiti vjerovnički prigovor na diobeni popis, sam poredao vodeći računa o propisima javnog morala, etičkog kodeksa za javne dužnosnike i službenike, i etičkog kodeksa za organizacije poput osiguratelja, revizora i sl. Dakle poredani su po ljestvici društvene valorizacije povjerenja koje svaka od organizacija navedenih u tom DIOBENOM POPISU (vjerovnik) treba i mora ulijevati građanima svojim radom i službenim organizacijskim odlukama. A u te odluke i takav rad spadaju i prijave potraživanja tih organizacija u stečajeve, posebno stečajeve državnih poduzeća od značaja za ekonomiju, gospodarstvo, bilo regije bilo države u cjelini. Objektivna pravna tumačenja značaja pojedine tražbine i pojedine povrede subjektivnih i objektivnih prava preostalih vjerovnika i građana RH koje donosi ovaj prigovor ostavljam sudovima, a moguća vještačenja sudskim vještacima, državnoj reviziji i drugim nadležnim organima javne vlasti i dužnosnicima domaćih pravosudnih tijela.

Molim odgovorne osobe u vjerovnicima koje sam poredao na začelje da se ne uvrijede, jer Ministarstvo financija i CERP su ipak institucije u čiju vjerodostojnost i poštivanje zakona bi trebali moći vjerovati baš svi građani Republike Hrvatske pa su svrstane na vrh liste i dijele prvo mjesto u ovom prigovoru. Oni koji nikako nisu upali na ovu „zlatnu listu“ vjerovnikova prigovora na DIOBENI POPIS su vjerujem 100% poštivali propise i zakonske akte za prijave tražbina u stečajeve državnih poduzetnika. I stanje ukupnih prijavljenih tražbina dano postupkom koji je prethodio stečaju – PSN , koje osobno za većinu vjerovnika nisam proučavao, prvenstveno jer nisam imao vremena ni volje, a nisam za taj posao ni honoriran od strane bilo suda bilo države. Tražbine na koje ulažem prigovor sam temeljito proučio, i savjetovao se sa drugim strankama u postupku, poput oštećenih dioničara poduzetnika u stečaju, njihovim revizorom i odvjetničkim uredom, a oni su očito značajne informacije za ovaj konkretan stečaj dobili i od samih bivših revizora Kaštelanskih Staklenika d.d. u stečaju.

Evidentno je kroz cijeli ovaj stečaj da mali neosigurani dobavljači i radnici više-manje poštuju naše zakone. Nisu evidentirane nikakva nezakonita obračunavanja kamata, čak je stečajni upravitelj nekim manjim dobavljačima i vjerovnicima osporavao potraživanja zbog zastara. Ali sve to ne vrijedi puno, kada velike i moćne organizacije i javna tijela (ovdje pobrojani vjerovnici od 1. do 3. mjesta) te iste zakone i propise što uređuju stečajeve i obvezne odnose, uporno i uspješno – zaobiđu.

A sve na štetu tih istih „malih, neosiguranih dobavljača“ i radnika.

Pa krenimo redom:

Dostavljam prigovor na 5 najvećih tražbina:

RH (većinski dioničar dužnika) – Ministarstvo financija; CERP; Vodovod i Kanalizacija d.o.o. Split; CROATIA Osiguranje d.d., i HEP – Operator distributivnog sustava d.o.o.

ELEKTRODALMACIJA SPLIT, s izuzećem razlučnog vjerovnika V. Samardžić jer je isti razlučni vjerovnik pa mu je tražbina osigurana i nemam prigovor na istu.

Tražbine vjerovnika na koje ulažem pravodoban prigovor čine ukupno više od 80% preostalih tražbina svih preostalih vjerovnika u ovom stečaju, stoga je osnovano da se ukine i kompletan akt koji se temelji na ovom diobnom popisu, odnosno da se donese novi sličan akt s izuzećem ovih 5 vjerovnika iz Diobnog popisa, te sa kvalitetnim nadopunama od Grada Kaštela, Čisti Konti d.o.o. i obavezno – Tele2 d.o.o. koji se uopće ne spominje u postupku Predstečajne nagodbe koji je prethodio ovom stečaju, sve do samog okončanja tog postupka, i prijedloga FINE za stečaj, pa ni tada. Dakle u službenoj dokumentaciji postupka PSN temeljem čije obustave je pokrenut ovaj stečaj, nema dokaza da je Tele 2 d.o.o. uopće bio vjerovnik i pružatelj usluga „Kaštelanskim staklenicama d.d. u stečaju“. A kako sam sa Tele 2 d.o.o. i njezinim pravnim slijednicima već imao manju pamnicu na sudu koju sam pobijedio, poznata mi je od ranije ta korporacija. Ako su bivši zaposlenici pred kraj poslovanja i aktivnosti društva dužnika počeli razgovarati preko tadašnjih Tele2 tarifa, trebala bi postojati negdje kronologija tih faktura, čisto da se osigura da nije prijavljen telefonski dug u zastari.

Bilo bi dobro za sve uključene stranke u postupku da se donese novi Diobni popis, kojim će se vjerovnici isplatiti postojećim novcem u stečajnoj masi stečenim iz ranijih prodaja imovine dužnika na predjelu Resnik i Kaštela putem „transakcije u stečaju s povezanom osobom“ (eng. *„related party transaction in insolvency procedure“*).

4.1. PRIGOVOR NA DIOBENI POPIS, REDNI BROJEVI TRAZBINA 20 i 51.

CERP

Vjerovnik pod rednim brojem 12 Diobenog popisa, sa rednim brojem tražbine 20, naziv vjerovnika: Centar za restrukturiranje i prodaju CERP, iz Ivana Lučića 6, Zagreb, OIB: 38083028711, javna ustanova koja raspolaže i upravlja sa kompletnom imovinom, dionicama i poslovnim udjelima u vlasništvu Republike Hrvatske, sa propisanim dužnostima, zadaćama i odgovornostima Zakonom o upravljanju državnom imovinom („NN“ 52/2018), člancima 21. – 29. Zakona, koji inače odredbom čl. 9 kaže da „upravljanje državnom imovinom podrazumijeva sve sustavne i koordinirane aktivnosti i dobre prakse, kojima država **racionalno, transparentno i javno** upravlja državnom imovinom i s njom povezanim obvezama, **u ime i za račun građana radi održivog razvitka Republike Hrvatske...**, dok poglavlje II. tog Zakona naziva „**NAČELA UPRAVLJANJA DRŽAVNOM IMOVINOM**“ propisuje četiri ključna načela upravljanja državnom imovinom, dakle četiri načela po kojima bi i CERP trebao obavljati sve svoje propisane zadaće i dužnosti:

Načelo odgovornosti, načelo javnosti, načelo ekonomičnosti, i načelo predvidljivosti, objašnjena detaljnije odredbama iz članaka 14., 15., 16., 17., dok članak 13. kaže ovako:

Članak 13.

„Državnom imovinom upravlja se učinkovito i razumno, pažnjom dobrog gospodara, sukladno načelima odgovornosti, javnosti, ekonomičnosti i predvidljivosti“

Diobeni popis na koji podnosim ovaj prigovor navodi da je vjerovniku CERP

u ovom stečajnom postupku preostalo isplatiti tražbinu visine 2.199.576,16 kn.

Ranija dokumentacija nastala tijekom postupka restrukturiranja kaže da je vjerovnik koji je tada bio klasificiran kao „kreditor“ možebitno već isplaćen, vrlo izvjesno za cijelu tu tražbinu koja je navedena u diobenom popisu. Dakle MOJ PRIGOVOR – Tražbina je nastala dvostrukim knjiženjem već isplaćenog kredita. Potrebno je otpisati ju i naložiti vjerovniku da vrati i ostatak preplate na račun dužnika ukoliko se ispostavi da je kreditor isplaćen od strane povezanog poduzetnika kako je 2013. predvidio vjerovnik pod brojem Diobenog popisa, poznatiji kao „Revizija Split d.o.o.“

Obrazloženje:

U GFI ovog stečajnog dužnika za 2012., koje su mi dostavili dioničari stečajnog dužnika i nemam razloga sumnjati u vjerodostojnost te javne dokumentacije jer ju je revidirao i ovjerio vjerovnik pod rednim brojem 51, Revizija Split d.o.o., iskazano je da su tzv. **KREDITORI** Kaštelanskih staklenika d.d. (tada još ne „u stečaju“), imali biti isplaćeni tijekom 2013. i 2014. godine izravno sa računa njima povezanog poduzetnika Zračna luka Split d.o.o.

CERP je bio jedan od dva vodeća kreditora stečajnog dužnika u periodu postupka koji prethodi PSN.

Nadležni trgovački sud bi sukladno svojoj službenoj dužnosti iz članka 51. Stečajnog zakona, trebao ispitati te nesporne činjenice i vidjeti da li je ovaj vjerovnik već isplaćen sukladno revizorskom tumačenju i stavu „Revizije Split d.o.o.“ iz str. 42. GFI 2012.

4.2. Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava

Vjerovnik pod rednim brojem 50, redni broj tražbine 51, naziv vjerovnika: Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava zastupana po ŽDO, građansko upravni odjel OIB: 38083028711, javna ustanova koja se bavi prikupljanjem poreza, doprinosa, prireza, doprinosa i sl. od građana Republike Hrvatske, **sa temeljnom zadaćom primjene i nadzora primjene poreznih propisa**, dok za cijelog ovog vjerovnika Ministarstvo financija RH etičke i pravne dužnosti određuje Zakon o sustavu državne uprave („NN“ 66/2019) koji između ostalog kaže:

„Članak 4.

(2) Tijela državne uprave su ministarstva i državne upravne organizacije“.

Taj Zakon kaže i slijedeće:

Članak 11.

„Poslovi državne uprave obavljaju se tako da građani mogu na jednostavan i djelotvoran način ostvarivati svoja Ustavom zajamčena prava i zakonom zaštićene interese, te ispunjavati svoje građanske dužnosti“

Pravni postupak proveden između 23.11.2018. i 08.01.2019., koji se sastojao od ..

- (a) „ničim izazvanog“ prijedloga upravitelja stečaja Trgovačkom sudu „da valja opet ispitati već pravomoćno poništenu tražbinu“ dakle da valja kršiti odredbu čl. 181. St.1. SZ,

bez ovjerenog zapisnika Savjetodavnog vijeća Porezne uprave Ministarstva financija propisanog kao obaveznog za ovaj konkretan slučaj temeljem članka 6. St. 3. Uredbe o uvjetima, načinu i postupku raspolaganja tražbinama s naslova poreznog duga u predstečajnom i stečajnom postupku (dalje: Uredba) i bez odluke bilo tadašnjeg ili prethodnog ministra financija (iz vremena tzv. „uvjetne“ prijave te tražbine) koja je bila obavezna temeljem čl. 6. St. 2. Uredbe, a fali i pisani prijedlog o predloženom stečajnom planu iz čl. 6. St. 1. Uredbe.

- (b) Sudskog priznavanja (aktom 1 St-19/2015-362) navedene pravomoćno poništene tražbine vjerovnika RH – MF/Porezna uprava područni ured Split (bez javne objave svim vjerovnicima i strankama u postupku: ovjerene odluke ministra financija iz čl. 6. stavka 2. Uredbe), kojim sudskim aktom je ovaj vjerovnik tijekom stečaja povećao svoju tražbinu za čak 22,6 milijuna kuna, temeljem tzv. „uvjetne prijave tražbine“ iz lipnja 2015. , koja se (vidljivo iz njezine prvotne prijave) u bitnome oslanja na razlučna prava tog vjerovnika opisana točkom I.a. ovog Prigovora, dakle sudsko osiguranje tražbine koje je otvaranjem postupka stečaja prestalo vrijediti (sukladno čl. 97. SZ) i nedugo potom je brisano iz javnih knjiga sa imovine stečajnog dužnika,

... izvjesno nije obavljen tako da mali vjerovnici stečajnog dužnika K.S. mogu kako kaže članak 11. Zakona o sustavu državne uprave „na djelotvoran i jednostavan način ostvarivati svoja Ustavom zajamčena prava“ u ovom stečaju. Patili su i materijalno platili najprije radnici stečajnog dužnika, koji su zbog ovog neosnovanog povećanja tražbine RH čekali dvije godine dulje svoje otpremnine. A potom i svi mali vjerovnici II. višeg isplatnog reda koje se prisiljava da svoje tražbine naplate iz nezakonito stečenih sredstava umjesto da su isplaćeni najkasnije do kraja prošle godine, nezavisno i odvojeno od ovim prigovorom nabrojanih 5 vjerovnika sa kompromitiranim tražbinama i ostalih vjerovnika povezanih neposredno sa većinskim vlasnikom poput HEP d.o.o., Hrvatska pošta d.d., HPB d.d., Hrvatske šume, što bi svaki iole logičan trgovački sud i stečajni sudac naložili stečajnom upravitelju čim su se za to stekli uvjeti.

A uvjeti su se stekli onda kada je na računu stečajnog dužnika ostalo još 13 milijuna kuna, stečene prodajom nekretnina stečajnog dužnika iz područja njegovih tehnoloških resursa Resnik i Kaštela povezanom poduzetniku ZL Split d.o.o. u travnju 2020. i isplate svih vjerovnika I. višeg isplatnog reda, pa čak i nakon ove možebitne preplate vjerovniku RH, Ministarstvo financija – dakle samom većinskom dioničaru stečajnog dužnika.

Tražbina, visine 22,6 prijavljena u postupak u prosincu 2018. godine i priznata pred sudom čak 4 godine nakon pokretanja stečaja i 3 godine nakon donošenja i 2 godine nakon završetka roka za završno ročište je temeljni razlog prigovora na diobeni popis u njegovom dijelu pod rednim brojem 50 i dokaz da je tražbina navedena u diobenom popisu već materijalno prebijena preplatom ove sporne tražbine koja je za cca 16 milijuna veća od te pod rednim brojem 50.

Po mojem uviđaju i informacijama koje sam dobio od dugogodišnjih dioničara ovog stečajnog dužnika ovome vjerovnik ne samo da ne pripada tražbina II. višeg isplatnog reda visine 5.388.706,91 kn navedena pod rednim brojem 50, sa rednim brojem tražbine 21, nego je vjerovnik Republika Hrvatska (Min. financija, Porezna uprava) na današnji dan očito dužniku u njegovom neospornom vlasništvu dužan najmanje 17.282.281,29 kn koji iznos mu je Trgovački sud preplatio na gospodarski i materijalni teret svih ostalih vjerovnika u postupku temeljem uvjetno nezakonitog rješenja o naknadno utvrđenoj tražbini tog vjerovnika od 08.01.2019. opisanim kako prethodi,

... što je razlika između preplaćene svote i onoga što je dužniku priznato prvim rješenjem o utvrđenim tražbinama.

ČINJENICE

1. Dodatna tražbina vjerovnika RH za I. viši isplatni red, zbog koje ulažem prigovor na Diobni popis, tražbinu vjerovnika RH u II. viši isplatnom redu, nastala je prvostupanjskim aktom 1 St-19/2015-362 od 08.01.2019., koje se može pronaći na e-oglasnoj ploči sudova sustava javne objave stečajnih postupaka Ministarstva pravosuđa i uprave, pod predmetom naziva St-19/2015, koja je na dan 01. lipanj 2021. na stranici broj 22.

O toj tražbini zbog koje je 20 mjeseci kasnije provedbom tzv. ovrha na nekretninama, prodano još cca 200 000 m² dužnikove imovine u njegovom 1/1 vlasništvu bez tereta, i to tijekom zastoja ovršnih postupaka koji je odlučio i propisao Hrvatski Sabor 30.04.2020., i tako ništetno stečen novac kojim se namjerava isplatiti tražbine iz diobenog popisa, taj sporni akt navodi slijedeće činjenice:

- (1) "Stečajni upravitelj je podneskom od 23. studenog 2018. dostavio tablicu prijavljenih tražbina koje je potrebno ispitati na posebnom ispitnom ročištu."

Ne objašnjava se niti odakle je stigla, ni temeljem čega, koje inicijative je nastala ta tablica „tražbina koje je potrebno ispitati na posebnom ispitnom ročištu“ koja je tvrdnja oprečna ranijem rješenju istog suda o utvrđenim i osporenim tražbinama od 05. studenog 2015., na koje vjerovnik RH – Ministarstvo financija nije podnosio ni prigovore, ni žalbu VTS, ni ustavnu tužbu

FINANCIJSKA NEOSNOVANOST TRAZBINE IZ REDNOG BROJA 50

Uvidom u kronologiju spisa nađen je podnesak stečajnog upravitelja poslovni broj: 12.St-19/2015-342 od 23. studenog 2018., predmet: prijedlog za sazivanje skupštine vjerovnika sa prilogom: Izvješće o dosadašnjem tijeku postupka. U sklopu izvješća na stranici broj 10 po prvi puta u

stečajnom postupku pojavljuje se dodatna tražbina vjerovnika RH, Ministarstvo financija iznosa 22.670.988,20 kn svrstana u tablicu ispod naslova „UTVRĐENE TRAZBINE“ u rubriku „Posebno ročište“. Rubrika je objašnjena sljedećim navodom: „Slijed posebno ispitno ročište, na kojem će se ispitati tražbina RH, ministarstva financija s osnova neplaćenih poreza i doprinosa u prvom višem isplatnom redu“. Dalje u dokumentu stečajni upravitelj ovako obrazlaže to posebno ispitno ročište na kojem se 3 godine nakon njezina poništenja ponovno ispituje ista tražbina vjerovnika RH, Ministarstva financija:

„Predlaže se stečajnom sucu zakazivanje posebnog ispitnog ročišta na kojem bi se ispitale dvije tražbine, koje su zaprimljene u zakonskom roku:

- (1) Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava zastupana po ŽDO, građansko pravni odjel, koja je zaprimljena 29.06.2015 i koje dio nije ispitan na 1. ispitnom ročištu.

Stečajni upravitelj ničim ne objašnjava tko točno i zašto uopće stečajnom sucu predlaže zakazivanje posebnog ispitnog ročišta, tj. grubo kršenje Stečajnog zakona, odredbe čl. 181. St(1) Zakona:

“Učinak odluke

Članak 181.

- (1) **Pravomoćna odluka kojom se utvrđuje tražbina i njezin isplatni red ili kojom se utvrđuje da tražbina ne postoji, djeluje prema stečajnom dužniku i svim stečajnim vjerovnicima.”**

Pogledajmo što o toj istoj tražbini kaže ranije „Rješenje Trgovačkog suda u Splitu o ispitanim i utvrđenim tražbinama“ stečajnog dužnika Kaštelanski staklenici d.d. koje je doneseno 3 godine prethodno, po istom stečajnom upravitelju:

“u prvi viši isplatni red svrstano ukupno 168 tražbina i to **167 tražbina radnika i bivših radnika stečajnog dužnika**, s osnova potraživanja iz radnog odnosa u bruto iznosima, kao i tražbina vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave s osnova neplaćenih poreza i prireza na dohodak, na plaće, mirovine i druge primitke, doprinosa za zdravstveno osiguranje i doprinosa za zapošljavanje u ukupnom iznosu od 29.118.958,32 kn. Stečajni upravitelj je napomenuo da je pored tražbine od 29.118.958,32 kn, koja svrstana u prvi viši isplatni red, Republika Hrvatska uvjetno prijavila i tražbinu u prvi viši isplatni red po osnovi doprinosa iz osnovice za mirovinsko osiguranje vezano za plaće radnika u iznosu od 23.954.627,25 kn i to na način da je taj vjerovnik predložio da se ta tražbina utvrdi i ispita samo pod uvjetom ukoliko ta potraživanja ne bi bila priznata u okviru potraživanja radnika stečajnog dužnika. Stečajni upravitelj je nadalje istakao da su tražbine po osnovi doprinosa iz osnovice za mirovinsko osiguranje već uračunate u tražbine radnika navedene u prvom višem isplatnom redu, koje su navedene u bruto iznosu, pa da stoga prijavljenu tražbinu vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija s tog osnova nije ni potrebno ispitivati jer je ista s tog osnova već uračunata u prijavljene tražbine radnika.”

Dakle o izvjesno je riječ o identičnoj tražbini (razlika je nastala osporavanjem kod donošenja potonjeg spornog rješenja u korist najvećeg vjerovnika RH, iz siječnja 2018.) koja je pravomoćno poništena u smislu postojanja kao zasebne tražbine vjerovnika RH.

Ne postoji ili nije dostupno objašnjenje kako se to uopće 3 godine nakon održavanja ispitnog ročišta prijavljuje već pravomoćna odbačena tražbina nekog vjerovnika, kao „nova“ tražbina u stečajnik postupak.

MATEMATIČKI DOKAZ NEDOSTATNOSTI:

- (2) Akt navodi da je „U odnosu na tražbinu vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, stečajni upravitelj je naveo da se radi o tražbini koja je **prijavljena s osnova neplaćenih doprinosa za mirovinsko osiguranje**, a vezano za plaće bivših radnika stečajnog dužnika.

U Kaštelanskim Staklenicima je posljednjih 8 godina do otvaranja stečaja radilo od 80 do 170 zaposlenih, prosječno neka je bilo 120. Uzmimo da su imali neto plaće 4000 kuna, najviše 4500 kuna, treba vidjeti šta kažu GFI. Neka je 10 njih bilo u menadžmentu, upravi, iako nije. Rijetko je bilo više od 3 menadžera, neka je sve zajedno bilo $110 \cdot 4000$ i $10 \cdot 10\,000$ neto plaća na mjesec $\cdot 12$ mjeseci = cca 6 000 000 kuna neto plaća na godinu.

20% doprinosa = 1.200 000 kuna na godinu.

23 milijuna duga za „neplaćene **doprinosе za mirovinsko osiguranje**” bi značilo da ovo poduzeće do dana koji prethodi otvaranju stečajnog postupka cca 19 do 20 godina nije plaćalo niti jednom svojem zaposleniku doprinose za mirovinsko osiguranje. Pa ako je to doista istina, onda bi svi bivši radnici trebali čim prije podnijeti tužbu protiv RH zbog povrede kolektivnih prava i interesa, i ljudskih prava, zbog kojih su povreda i čekali svoje otpremnine dvije do tri godine dulje nego su trebali (otvara se pitanje prava na zatezne kamate jer im je država skrivila to čekanje), i ostali bez vrijednih dionica, koje će im biti poništene, a država ih je 2011. godine procijenila na nemalih 7000,00 kn komad.

Pitanje je da li je ovo paradoksalno činjenično stanje, da jedna državna kompanija 20 godina nije zaposlenicima plaćala doprinose uopće moguće u praksi, kada postoje dosta strogi prisilni propisi pokretanja stečaja po službenoj dužnosti u situaciji puno kraćeg razdoblja neplaćanja doprinosa. Osobno sumnjam da je to baš istina. Ali ako i jest, onda je i Ministarstvo financija, Porezna uprava bila taj famozni najveći kreditor Kaštelanskih staklenika d.d., kojeg je onda Zračna luka Split d.o.o. tijekom 2013. i 2014. isplatila izravno sa novcem povezane osobe – stečajnog dužnika K.S., ili su to to državno poduzeće i Ministarstvo financija već nekako riješili između sebe prijebojem, u svakom slučaju tražbina iz 1 St-19/2015-362 je neosnovana, a ovaj prigovor na preostalu tražbinu vjerovnika RH,

M.F., PU područni ured Split osnovan, jer je dužnik prema ovom vjerovniku u očitoj preplati iznosa bitno većeg od preostale mu tražbine iz II. višeg isplatnog reda.

Valja naglasiti da tražbine CERP i ovog vjerovnika doista neobično odgovaraju iznosu koji je ZL Split d.o.o. imala prema revidiranom GFI 2012 (koje je revidirala „Revizija Split d.o.o., pa je valjda nazvala ZL Split d.o.o. da joj tu tvrdnju potvrdi) u ime povezanog poduzetnika Kaštelanski Staklenici d.d. , tijekom 2013. i 2014. godine isplatiti izravno na račune njegovi „kreditora“.

4.2. CROATIA OSIGURANJE D.D.

Ovaj vjerovnik ustraje na tražbini za koju sam iz oglasne ploče suda iz prigovara zastare koji su dioničari pravodobno podnijeli u prvostupanjski postupak, u svrhu zaštite stečajnog dužnika, doznao da je u bitnome ne samo nastupila zastara. Nego je ta zastara nastupila prije otvaranja stečaja, i isto tako je za gotovo 1.000.000 kuna iznosa iz tablice, dakle najveći dio te tražbine nastupila zastara prava zahtijevanja prije ispitnog ročišta u listopadu. 2015.

Stoga nije jasno temeljem kojeg točno zakona RH ili europskog propisa ovaj vjerovnik od stečajnog vjerovnika i dalje potražuje ovu tražbinu. Očito da je Zakon kršio već i prije ispitnog ročišta, kada je došao na njega i prijavio nešto što po zakonu nije imao pravo zahtijevati.

Osim toga vjerovnik je vidno povećavao svoju tražbinu i za vrijeme zakonskog zastoja obračuna i zaračunavanja kamata koji je na snazi bio tijekom 2014. i prvog kvartala 2015. za stečajnog dužnika jer se on tada nalazio u postupku PSN.

Dodatno tražbina nije priznata niti pred sudskim tijelom u 2015. jer PSN nije sklopljena. Ustrajanje na ovoj tražbini koja niti je osigurana niti je mogla biti priznata pred sudom nit' je vjerovnik imao temelja ustrajati na obračunavanju kamata za neosiguranu tražbinu bilo bi ravno pokušaju izvlaštenja dužnikove imovine u korist CROATIA Osiguranje, dužnikovom vlasniku povezane osobe u njegovom 30%-tnom suvlasništvu. Sa kojim se može i ne mora slagati taj većinski dioničar stečajnog dužnika, RH, ali za sada djeluje kao da isti dioničar (vjerovnik) pristaje na ovakvo izvlaštenje, i to putem svojih pravosudnih i drugih nadležnih javnih tijela.

U svakom slučaju nadležan je DORH ako vjerovnik ne objasni zašto je prijavljivao tražbine za koje je imao zastaru prva zahtijevanja od tada poveznog poduzetnika i zašto nije prilikom prijave tražbine sudu dostavio detaljni ispis faktura na kojima temelji svoje tražbine i kamate u zastari, te neki dokaz sklopljenih ugovora o osiguranju da se jasno vidi koliko je uopće bila glavnica, a kolio su od ove tražbine kamate (obračunate) prijavljene protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima. I kao takve priznate od strane suda, za sada nepravomoćno.

Dakle, da javnost jasno vidi je li ovom vjerovniku glavnica već isplaćena ranijim ustupanjem 20 000 m2 vrijednih nekretnina stečajnog dužnika, tijekom trajanja postupka PSN.

4.3. VODOVOD I KANALIZACIJA d.o.o. SPLIT

U odnosu na ovog vjerovnika dostaviti ću dopunu Prigovora, pošto je stečajni sud bitno zakomplicirao izračun stvarne preostale tražbine ovog vjerovnika II. višeg isplatnog reda, dopuštajući nezakonita raspolaganja u korist vjerovnika, protivno prisilnim propisima iz članka 247. St.1. SZ, i/ili izostanka pravnog uvjeta čl. 107. St. 5. Ovršnog zakona, i prijeboj po nedopuštenim cijenama sa javnih dražbi, čime je moj prigovor u bitnome da je ovom vjerovniku potrebno revidirati konačnu preostalu tražbinu za cca 5.000.000,00 kuna.

Isto tako treba provjeriti razloge iz kojih je vjerovnik prijavljivao tražbine, za koje mu je prema reviziji nepristranog revizora oštećenih stranki – dioničara, nastupila zastara ili čak i gubitak prava zahtijevanja prethodno ispitnom ročištu iz listopada 2015.

Kao i temeljem čega je vjerovnik obračunavao dužniku kamate tijekom trajanja postupka Predstečajne nagodbe, i vidjeti kako točno trgovački sud i VTS RH tumače odredbu članka 80. ZFPPN koja prisilno zaustavlja tijek i obračun kamata dok traje PSN.

V. Usporedbom tražbina unesenih u postupku koji je prethodio stečaju – predstečajnoj nagodbi (u nastavku PSN) i tražbina unesenih u stečajnom postupku nađena su i slijedeća financijska odstupanja na kojima temeljim svoj prigovor na diobni popis od 17.05.2021.

1. VODOVOD I KANALIZACIJA d.o.o., Split, Hercegovačka 8, OIB: 56826138353

Prema rješenju iz prestečajne nagodbe (od 04.07.2014.), rb. 64 tražbina br. 6 iznos osigurane tražbine (kao razlučnog vjerovnika) 20.083.146,00 kn te iznos tražbine kao stečajnog vjerovnika 2.620.408,00 kn (odnosno ukupno 22.703.554 kn).

Prema Rješenju o utvrđivanju tražbina u stečajnom postupku (od 05.11.2015.), tražbina br. 54 je iznosila 24.221.207,60 kn što je povećanje za 1.517.653,60 kn tokom PSN.

Prema Rješenju o namirenju za isplatiti je ostalo 15.890.831.30 kn, a već je isplaćeno 8.330.376,00 kn

1. GRAD KAŠTELA, Kaštel Sućurac, Braće Radić 1, OIB: 08727843572

Prema Rješenju o utvrđivanju tražbina od 05.11.2015., tražbina br. 21 je iznosila 109.992,57 kn, isto i u diobnom popisu, a u dokumentaciji PSN ga ne možemo pronaći. Molim očitovanje!

2. TELE2 d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269d, OIB: 70133616033

Prema rješenju iz predstečajne nagodbe, rb. 57 tražbina br. 216 je iznosila 57.852,51 kn

Prema Rješenju o utvrđivanju tražbina od 05.11.201 u stečajnom postupku, tražbina br. 49 je iznosila 57.852,51 kn

3. HEP-Operator distributivnog sustava d.o.o. Elektrodalmacija Split, Split, Ulica grada Vukovara 37/Poljička cesta 73, OIB: 46830600751

Prema rješenju iz prestečajne nagodbe od 4.7.2014., rb. 25 tražbina br. 214 je iznosila 165.842,00

Prema Rješenju o utvrđivanju tražbina od u stečajnom postupku, tražbina br. 22 je iznosila 364.145,11 kn

NIJE POZNAT NI DAN JAVNOSTI I STRANKAMA TOČAN UZROK OVAKO VELIKOG ODSTUPANJA, a dužnik je slabo radio nakon pokretanja PSN, da bi potrošio još 200.000 kuna struje!

4. **ČISTI KONTI d.o.o., Split, Ruđera Boškovića 21, OIB: 68018364436**

Prema rješenju iz prestečajne nagodbe, rb. 170 tražbina br. iznosila 114.209,00 kn

Prema Rješenju o utvrđivanju tražbina od 05.11.2015., tražbina br. 22 je iznosila 170.846,00 kn

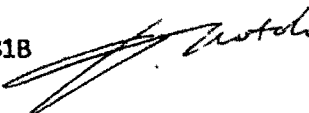

Zahvaljujem na razmatranju prigovora.

Krešimir Mitrović, dipl.oec., RIT Croatia alumni

Vjerovnik II višeg isplatnog reda u postupku

Bartolići 11, OIB: dostupno iz spisa i ranijih podnesaka stranke

Zainteresirane stranke:

- Mirko Teskera, Poljica, Poljička cesta 100 za 11 dioničara iz obitelji Teskera
- Svemir Jurić, Kaštel Lukšić, Murtinica 4
- Nikica Maretić veteran Domovinskog rata, Šibenik, Ivana Meštrovića 33
- Dr.sc. Dragutin Matak, Maruševac, Maruševac 81B
- Prof. Darko Filčić, Maruševac, Maruševac 81D
- Maro Bore, Dubrovnik, Gundulićeva poljana 7
- Miro Crnković, Kaštel Lukšić, Arnira Klaića 4
- Pero Karačić, Zagreb, Hinka Würtha 2
- Pavle Stanišić mag.oec., Zagreb, Horvaćanska 170

Iskazani interes:

- Platforma MOŽEMO
- gđa. Dalija Orešković, saborska zastupnica
- Živi Zid
- Transparency International